

ਸਵਾਲ:

“ਜੇ ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੂਜੀ ਵਾਂਗ ਹੀ
ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ
ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ?”

ਜਵਾਬ:

ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ? ਜੇ ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੂਜੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਸਮਝਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਆਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

“ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ” ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ? ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਭਾਵ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੇਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ: “ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਫਿਰਕਾ ਜਾਂ ਜਮਾਤ”¹; “ਵੱਖਰੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ”²; “‘ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ’ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”³; “ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਖ਼ਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਫਿਰਕੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”⁴

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਫਿਰਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਾਸ ਨਾਂਅ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਾਲਾ ਫਿਰਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰੀਤਾਂ, ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਗਠਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਖ਼ਾਸ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਫਿਰਕਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਸੰਪੂਰਨ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇਕ ਵੱਡੀ ਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਭਾਵ ਕੀ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਦ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਕੇ ਉੱਥੇ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ

ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੇਖੋ। ਭਲਾ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਹਾਂ! ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਕਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਹੀ ਦੇਹ ਸੀ (ਅਫਸੀਆਂ 4:4); ਉਹ ਦੇਹ ਕਲੀਸੀਆ (ਅਫਸੀਆਂ 1:22, 23; ਤੁਲਨਾ ਮੱਤੀ 16:18; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:20) ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਮਸੀਹੀ ਬਰਾਦਰੀ ਮਿਲ ਕੇ ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਕਲੋਏ ਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਖੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਬਖੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ 'ਮੈਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ' ਯਾ 'ਮੈਂ ਅਪੁਲੋਸ ਦਾ' ਯਾ 'ਮੈਂ ਕੇਫਾਸ ਦਾ' ਯਾ 'ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹਾਂ' ਭਲਾ, ਮਸੀਹ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕੀ ਪੌਲੁਸ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਯਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:11-13)।

ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜੇ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦਾ ਬੀਜ ਜ਼ਰੂਰ ਬੀਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਜਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! (ਤੁਲਨਾ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-21)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਕਤ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਜਾਂ ਧੜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਹਿਰ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਉਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਨਾ ਹੈ! ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਅਸੀਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਹਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈਆਂ।

ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪੱਖ

ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਪੱਖ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪੱਖ ਕਿਉਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਾਂਗ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੱਕਾ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਤਬਦੀਲ ਗਾਈਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਨਮੂਨਾ ਹੈ।

ਭਲਾ ਉਹ ਲੋਕ ਸਹੀ ਹਨ? ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ 'ਮੈਂ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ' (ਮੱਤੀ 28:20)। ਭਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਯਹੂਦਾ 3 ਵਿਚ ਅਸੀਂ 'ਉਸ

ਨਿਹਚਾ' ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ 'ਜਿਹੜੀ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।' ਭਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਜੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਣਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਸਰਾਪਿਤ ਹੋਵੇ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:8)। ਭਲਾ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ?

ਜੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ 'ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ' ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ 'ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕ' ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਇੱਕੋ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਚਿਆਈ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 16:13) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ! ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੀ ਕਿਉਂ?

ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਕਾਇਮ ਕਲੀਸੀਆ ਓਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਤਕ ਕਲੀਸੀਆ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਰਹੀ, ਤਦ ਤਕ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਓਸੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵੇਲੇ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਇੱਕੋ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਯਾਦ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, "ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਪਰ ਕਿਸ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ? ਤੁਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ, ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੀ, ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਜਾਂ ਫ਼ਿਰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਐਨੀਆਂ ਫ਼ਰਕ ਸਨ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਜ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਫ਼ਰਕ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨ ਸਕਣ ਕਰਕੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਕਾਇਮ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਖਾਮੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਉਸ ਪੂਰਣਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੂਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਇਕ ਸਨ। ਹਰ ਕਲੀਸੀਆ ਜਾਂ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਐਲਡਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:23); ਉਹ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:19; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:17); ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:7; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11); ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਚੰਦਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:1, 2); ਉਹ

ਬਪਤਿਸਮਾ ਡੁਬਕੀ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:39; ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12); ਸਭ ਲੋਕ ਇੱਕੋ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:9, 11); ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਸਭ ਮੰਡਲੀਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 4:16)। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ‘‘ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਨਿਹਚੇ ਜੋਗ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਰਤਾਵੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਭਨੀਂ ਥਾਈਂ ਹਰੇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:17)। ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਐਨੀਆਂ ਫ਼ਰਕ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ?

ਦੂਜਾ, ਕਈ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਲਸੀਆਈਆ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ।

ਭਲਾ ਉਹ ਸਹੀ ਹਨ? ਭਲਾ ਸਭ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਪੂਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਭਾਗ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਵਾਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਭਾਗ ਹੋਣ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਭਾਗ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹੋ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 15:5)। ਪਰ ਅੱਗੇ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਝੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 15:6)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਰ ਬੰਦਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਜਾਂ ਟਹਿਣੀ ਹੈ!

ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵੇਲ ਵੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਕ ਟਹਿਣੀ ਤੇ ਸੰਤਰੇ, ਦੂਜੀ ਤੇ ਖੁਰਮਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟਹਿਣੀ ਤੇ ਤਰਬੂਜ ਲੱਗੇ ਹੋਣ? ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਇਹ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੈ! ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਦੀ ਹਰ ਟਹਿਣੀ ਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਫਲ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਪਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਇੱਕੋ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਤਰੇ, ਖੁਰਮਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰਬੂਜ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਇੱਕੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਜਾਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਹੈ।

ਤੀਜਾ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਣਵਿਹਾਰਕ ਹੈ।

ਕਈਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੀ ਵਧਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ‘‘ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ’’ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ‘‘ਇਕ ਨਾਮ’’ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੀ ਹੈ। ਭਲਾ ਫ਼ਰਕ ਨਾਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ?

ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧੜਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕ ਨਾਮ ਅਪਨਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ‘‘ਕਲੀਸੀਆ,’’ ‘‘ਦੇਹ,’’ ‘‘ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ’’ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਨਾਮ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਨਾਮ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੀ ਸੀ।

ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਨਾਂਅ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਦੂਜੇ ਫ਼ਿਰਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੋਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਇਕ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ! ਨਾਂਅ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ।

ਕਈਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਜੂਦ, ਆਪਣਾ ਈਮਾਨ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਹੈ, ਰੀਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ। ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੂਜੇ ਧੜਿਆ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਫੁੱਟ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲੋਂ, ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਤਰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਵੇਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਨਵੀਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੈ।

ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੀ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਅਖ਼ੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਕਿਉਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਲਪਿਟਾਂ ਤੋਂ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੁਲਪਿਟ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਦੀਆਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਆਓ ਇਸੇ ਪੱਖ ਦੀ ਅਸਾਨ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਭਲਾ ਅੱਜ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਇਸ ਵਾਕ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਭਲਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਕਤ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਕੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮੰਡਲੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹੀ ਭਾਵ

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ।
 ਫੁੱਟ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀਅਤ ਐਨੀ ਪੀੜਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ
 ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਗੱਲ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਵਾਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ
 ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ:

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤਿੰਨ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ‘ਏਕਤਾ’ ਸਭਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ
 ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਇੰਜੀਲੀ ਸਭਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ
 ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਜਿਹੜਾ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2
 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ
 ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੇਣ।

ਇੰਜੀਲੀ ਸਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਈਮਾਨ
 ਲਿਆ ਕੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕਾਇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ
 ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਤੌਬਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਜਿਸ
 ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ; ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ
 ਦੇ ਕੰਮ 2: 38)। ਫਿਰ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਗ, ਵਚਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੰਨ
 ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸੌ ਜਣੇ ਬਪਤਿਸਮਾ
 ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸੌ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
 ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਹ ਜਣੇ ਇਕ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ
 ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਹ ਦੂਜੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਜਣੇ ਤੀਜੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
 ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ‘‘ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਈਏ, ਅਸੀਂ
 ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਵੇਂ
 ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਸਨ।’’ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਜਾਹ ਬੰਦੇ ਵੀ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਮੰਡਲੀ ਬਣਾ
 ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਦੋ ਸਵਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਜਾਹ ਜਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
 ਕਿਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਨਮੂਨੇ
 ਮੁਤਾਬਿਕ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਸੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ
 ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਣਗੇ? ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸੌ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਬੰਦਿਆਂ
 ਬਾਰੇ ਮੰਨ ਲਵੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਚਮੁਚ ਜਿਹਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ
 ਉਹ ਫਿਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜਾਣਗੇ, ਉਹ ਕਿਸ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ? ਭਲਾ ਉਹ ਕਿਸੇ
 ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ
 ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ?

ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਜੇ ਲੋਕ ਉਹੀ ਕਰਨ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਅਤੇ
 ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਕਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ
 ਉਹੀ ਬਣਨਗੇ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੋਕ ਸਨ, ਭਾਵ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ
 ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ।

ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੂਜੀ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਫ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਮਸੀਹੀਅਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ

ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਭਲਾ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਪਾਠ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੂਜੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੂਜੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਕ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕਿ ਕੋਈ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:

ਭਲਾ ਇਕ ਦੇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:22, 23)। ਭਲਾ ਹੋਰ ਦੇਹ (ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ) ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਹੈ?

ਭਲਾ ਇਕ ਲਾੜੀ ਦੂਜੀ ਲਾੜੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ? ਹੇ ਪੁਰਖੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀਆਂ ਲਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਨਹੀਂ ਨਾ! ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:23-25; ਰੋਮੀਆਂ 7:4)। ਭਲਾ ਮਸੀਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਜਿੰਨੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਭਲਾ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੂਜੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਕਲੀਸੀਆ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3: 15)। ਭਲਾ ਖ਼ੁਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਵੇਗਾ?

ਭਲਾ ਕਿਸੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਣਾ ਜਾਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਕਲੀਸੀਆ ਵਾਸਤੇ ਮਰਿਆ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:23-25)। ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਰਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:47)। ਭਲਾ ਕਿਸੇ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਲਾਣੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਸਾਰ

ਅਸੀਂ ਕੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢੀਏ? ਇਕ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਾਂਗੂੰ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ

ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਸਾਡਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਖੂਬੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ ਬਣਾ ਕੇ ਸਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਮੰਨਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਥੋਂ ਕੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸੀਆ ਬਦਲੀਏ? ਐਨੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ‘ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ’ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਚੁਣੋ!

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਭਾਵ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੋਈ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕਿਉਂ ਕੱਢੇ? ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਦ ਵਰਲਡ ਬੁਕ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 1967 ਜਿਲਦ, ਐਸ. ਵੀ. ‘ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ।’ ²ਪਾਕੇਟ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. ‘ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ।’ ³ਜੇਮਸ ਸੀ. ਫਰਨਾਲਡ, ਸਿਨੋਨਿਮਸ, ਐਂਟੋਨਿਮਸ, ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਿਸਿਸ਼ਜ਼ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਫੰਕ ਐਂਡ ਵੈਗਨਲਜ਼ ਕੰ., 1947), 93. ⁴ਯੂਜ਼ ਦ ਰਾਈਟ ਵਰਡ (ਪਲੈਜ਼ੈਂਟਵਿੱਲੇ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਰੀਡਰਜ਼ ਡਾਈਜੈਸਟ ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ, 1969), 149.